

РЕШЕНИЕ

№ 1420

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. И.А
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА
Административно наказателно дело № 20211110208363 по описа за 2021 година

намери за установено следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на "И." ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в ****, представлявано от управителя Д.Т.Х. срещу Наказателно постановление № 501411 – F516223/26.03.2020 г., издадено от Началник на Отдел "Оперативни дейности" в ЦУ на НАП – ХХХ, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 185, ал. 2 от ЗДДС на дружеството – жалбоподател е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000,00 (три хиляди) лева за нарушение по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС.

В жалбата се релевират пространни доводи, че атакуваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, оспорва се фактическата констатация като се сочи, че са подадени данни за горивото и те са били отчетени по нивомера, като ако е имало констатирано разминаване, то не е доказано, че дружеството е било наясно с това обстоятелство. Отделно от това се навеждат съображения за липса на доказателства, че се касае за неотразяване на приходи и неправилно е наложена имуществена санкция по

чл. 185, ал.2 от ЗДДС, алтернативно наличието на предпоставки за приложението на чл. 28 ЗАНН.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. С., с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт. Същата поддържа жалбата, и пледира за отмяна на обжалваното наказателно постановление по изложените в жалбата аргументи.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрк. И., с пълномощно по делото. В дадения ход по същество процесуалният представител изразява становище за законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, поради което моли депозирания срещу него жалба да бъде оставена без уважение, алтернативно да се измени размера на санкцията.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 02.10.2019 г. била извършена проверка от служители в ЦУ на НАП на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – бензиностанция, стопанисвана от дружеството жалбоподател и находяща се в гр. София, ул. Проф. Милко Бичев. В проверявания обект било налично - монтирано и въведено в експлоатация 1 брой ЕСФП модел.

В хода на проверката било установено, че са налице разлики между количеството гориво по нивомерна система и доставените количества по документ, а именно - при доставка на гориво – газьол с АДД с УКН № 000000000004828872/24.09.2019г. дружеството е получило 2976л /при температура 15 градуса/ освободено от данъчен склад „Инса Ойл“ ЕООД и доставено на дружеството, а след справка в информационните масиви на НАП – програмен продукт „Фискални устройства с дистанционна връзка е установено, че от електронната система на дружеството жалбоподател е подадена информация по изградена дистанционна връзка с НАП за доставено количество газьол 7733,95л. Проверяващите установили разлика от 4757л. За тези обстоятелства и за извършената проверка бил съставен протокол за извършена проверка /ПИП/ № 398975 от 02.10.2019г., в който били отразени констатациите и бил връчен на представител на дружеството

Предвид направените в хода на проверката констатации, на 15.10.2019 г. св. П. Т. –инспектор по приходите в ЦУ на НАП – София, съставил АУАН № 516232/15.10.2019 г. срещу жалбоподателя, като квалифицирал нарушението по чл. 118, ал. 6 ЗДДС.

Актът бил предявен и връчен на управителя на дружеството, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт на 26.03.2020 г. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на "И." ЕООД, ЕИК **** на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000,00 /три хиляди/ лева за извършено административно нарушение на чл. 118, ал. 6 ЗДДС.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля – актосъставител П. Т..

От показанията на св. Т. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, както и обстоятелството, че е установено неправилно подаване на данни към НАП, а именно подадена е информация за по-голямо количество гориво, и процедурата по съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото като актосъставител е възприел възпроизведените от него в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията му и ги кредитира изцяло.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото, включително и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в

основата на доказателствените си изводи – протокол за извършена проверка, АДД с УКН № 000000000004828872/24.09.2019г., експедиционна бележка, извлечение от нивелирната система, документ удостоверяващ точния адрес на мястото на доставка, декларация за съответствие на качеството на течните горива, Заповед № ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018г. на изпълнителя директор на НАП, Заповед № ЗЦУ-1835 от 21.12.2020г. на главен секретар на НАП.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу административнонаказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи. При съставянето на АУАН и издаване на наказателното постановление не са нарушени давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, като възраженията в тази насока са неоснователни. По делото е приобщена извадка от електронната система на НАП, от която е видно, че НП е издадено и отразено в деловодната система на 26.03.2020г., която се явява и дата на издаване на НП, и същата е в срока по чл. 34 ал.3 от ЗАНН. Спазена е и предвидената от закона писмена форма, както при съставяне на АУАН, така и при издаване на атакуваното НП.

Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на представител на дружеството-жалбоподател.

Съдът обаче намира, че е налице допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, като липсват основни реквизити както в АУАН, така и в НП, а именно – липсва дата на извършване на нарушението. Така контролните органи сочат, че проверката е осъществена на 02.10.2019г., дружеството е получило гориво съгласно АДД с УКН №

000000000004828872/24.09.2019г., което е освободено от данъчен склад и доставено на жалбоподателя / липсва дата/ и е установена разлика от 4757 л. в подадената от последния информация към НАП по дистанционната връзка. Не става ясно дали тази разлика е за конкретния ден на проверката 02.10.2019г., или за деня съгласно цитираната АДД по-горе 24.09.2019г., или за деня на доставката, посочена единствено в ПИП – 27.09.2019г., или за 02.09.2019г., дата отразена в ПИП за която контролните органи са удостоверили, че разминаването се дължи на техническа грешка.

Датата на нарушението е съществен реквизит, при липсата на който санкционираното лице е в невъзможност да разбере кога и какво нарушение му е вменено, и да организира защитата си по него, респективно поставя съдът в невъзможност да извърши проверка по същество, включително и дали са налице основания за прилагане на института на давността. За съда не съществува и възможност да внася изменения, промени или да допълва фактическите констатации на контролните органи и наказващия такъв със собствена интерпретация на същите, съответно на собствено основание да приема дата на нарушение, по която санкционираното лице не се е защитавало.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че в хода на производството са допуснати съществени процесуални нарушения, които се явяват абсолютно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт.

Независимо от горното по същество на нарушението съдът намира следното:

Съгласно нормата на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, всяко лице, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на ЗДДС, е длъжно да предава по дистанционна връзка на НАП и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

Според чл. 114, ал. 4 от ЗДДС, Министерът на финансите издава наредба, с която се определят: 1. условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани

от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, 2. сервисното обслужване, експертизите и контролът на фискално устройство и ИАС за УТД, техническите и функционалните изисквания към тях, 3. изискванията, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка и подаването на данни към НАП, 4. издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от ИАС за УТД и задължителните реквизити, които трябва да съдържат, 5. видът на подаваните данни, формата и сроковете на подаването им, 6. условията и редът за издаване и за отнемане на разрешения на лицата, които извършват техническо обслужване и ремонт на фискално устройство/ИАС за УТД, 7. изискванията към софтуера за управление на продажбите в търговските обекти и към производителите, разпространителите и ползвателите на такъв софтуер, 8. изискванията към лицата, извършващи продажби чрез електронен магазин, 9. формата и съдържанието на документите, условията, редът и начинът за издаването им, както и задълженията за предаване на данни при неприсъствено плащане с кредитна или дебитна карта.

Въз основа на чл. 118, ал. 4 от ЗДДС е приета Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. /.

В чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. е регламентирано, че всяко лице по ал. 2 от същия член, е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. Съгласно изречение второ на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за целите по изречение първо като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП и подлежи на метрологичен контрол.

От изложеното по-горе се установява, че разпоредбата на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, следва да се тълкува и прилага във връзка с чл. 118, ал. 4, във вр.

чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Това означава, че всеки търговец, който извършва доставка или продажба на горива, е задължен, посредством нивомерна измервателна система, да предава на НАП данни за наличните количества горива в резервоарите си. Тоест, за да бъде изпълнено изискването на закона, от значение е нивомерната система на търговеца да предостави коректни данни до държавния орган и по този начин последният да е наясно какво е доставеното и измерено посредством нея количество гориво.

От събрания по делото доказателствен материал безспорно се установява, че на дружеството са били доставени на 27.09.2019г. 2976 литра гориво, като е отразено от нивомерната система, използвана от жалбоподателя – 2920литра доставка по нивомерна система, а в подробна извадка се установява, че за втори резервоар по документ са доставени 7733.95л., а по система са 2976 литра.

Като вече беше посочено, цитираната в АУАН и в НП нарушена законова разпоредба на чл. 118, ал. 6 ЗДДС регламентира задължение за коректно предаване на НАП на данни, даващи възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в съответния обект. В случая по делото се установява безспорно и еднозначно, че дружеството е осъществило нарушение по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, доколкото на 27.09.2019г. е налице некоректно подаване на информация към НАП, като именно за тази дата е следвало наказващия орган дори и при пропуски в съставения АУАН да санкционира дружеството за нарушение на цитираната разпоредба. В конкретния случай липсва в НП посочване на дата 27.09.2019г. като дата на нарушението, поради и което неправилно е санкционирано дружеството.

Вън от горното намира за необходимо да отбележи, че и приложената санкционна разпоредба на чл. 185, ал.2 от ЗДДС/ редакцията преди измененията от 01.01.2024г./ е неправилна, предвид липсата на посочени доводи във фактическата част, че се касае за неотразени приходи, а от друга страна може да се приеме и за неясна волята на наказващия орган, доколкото липсва прецизно посочване дали се касае за санкциониране по чл. 185, ал.2 изр. 1 от ЗДДС, т.е при неотразени приходи, или за санкциониране по чл. 185, ал.2, изр. 2 вр. ал.1 от ЗДДС която предвижда по-благоприятно третиране на

нарушителя. Този пропуск обаче принципно ако не са налице констатираните по-горе пропуски би могъл да бъде саниран от съда с решението по същество с изменение на санкцията.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се отмени, като неправилно и незаконосъобразно.

При този изход на правния спор и на основание чл. 63д от ЗАНН разноси се дължат в полза на въззивника, но доколкото такива не са претендирани, то съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 105-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 501411 – F516223/26.03.2020 г., издадено от Началник на Отдел "Оперативни дейности" в ЦУ на НАП – София, с което на "И.“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в ****, представлявано от управителя Д.Т.Х. на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000,00 (три хиляди) лева за нарушение по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София град на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____